

Ordlista

hämtad från Naturvårdsverkets handbok 2010:1, kompletterad med ytterligare några begrepp

Här finns begrepp tagna från miljöbalken och dess förordningar samt från ordlistan i Naturvårdsverkets Handbok 2010:1 Återvinning av avfall i anläggningsändamål. Miljösamverkan Sverige har kompletterat ordlistan med några begrepp som vi saknar (delvis hämtade från Miljösamverkan Västra Götaland samt Miljösamverkan Västerbotten).

En del av begreppen är inte allmänt vedertagna och kan därför ha en annan innebörd i andra sammanhang. Detta gäller främst de begrepp som Miljösamverkan Sverige kompletterat med och som återfinns sist i listan.

Anläggningsändamål	Användning av material för att skapa t.ex. vägar, järnvägar, parkeringsplatser och bullervallar.
Avfall	Avfall som återvinns för anläggningsändamål har samma definition som anges i miljöbalken 15 kap 1§: ”Med avfall avses varje föremål, ämne eller substans som ingår i en avfallskategori och som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.” (EG-domstolens praxis tar upp några gränsdragningar för vad som är avfall.)
Avfallsproducent	Var och en som ger upphov till avfall (ursprunglig producent) och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning.
Biprodukt	Med avfall avses varje föremål eller ämne som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med. Ett ämne eller föremål ska anses vara en biprodukt i stället för avfall, om ämnet eller föremålet 1. har uppkommit i en tillverkningsprocess där huvudsyftet inte är att producera ämnet eller föremålet, 2. kan användas direkt utan någon annan bearbetning än den bearbetning som är normal i industriell praxis, och 3. kommer att fortsätta att användas på ett sätt som är hälso- och miljömässigt godtagbart och som inte strider mot lag eller annan författning. Ett ämne eller föremål som blivit avfall upphör att vara avfall, om det har hanterats på ett sätt som innebär återvinning och uppfyller krav i fråga om fortsatt användning enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 eller 28 §. Lag (2011:734). Miljöbalken (1998:80) 15 kap. 1§
Bortskaffande av avfall	De förfaranden som anges i bilaga 3 till avfallsförordningen (Ett exempel på bortskaffning är deponering.) Se även avfallsförordning (2011:927) 4 §
Bundet material	En fysisk eller kemisk bindning av ett material, t.ex. asfalt och betong.

C₀	Det första lakvattnet som uppkommer i ett kolonnförsök och som kan jämföras med koncentrationen i porvattnet, anges i mg/l
Deponeringsförordning	Förordning (2001:512) om deponering av avfall
FMH	Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.
FVE	Förordning (1998:901) om verksamhetsutövares egenkontroll
Förekomstform	Ämnen förekommer i olika kemisk form med olika hälso- och miljörisiker.
Handlare (avfallshandlare)	Den som yrkesmässigt köper och säljer avfall Avfallsförordningen (2011:927) 6 §
Inert avfall	Avfall som: 1. inte genomgår några väsentliga fysikaliska, kemiska eller biologiska förändringar, löses upp, brinner eller reagerar fysikaliskt eller kemiskt på något annat sätt, 2. inte bryts ned biologiskt eller inverkar på andra material som det kommer i kontakt med på ett sätt som kan orsaka skador på miljön eller människors hälsa, och 3. har en total lakbarhet, ett totalt föroreningsinnehåll och en ekotoxicitet hos lakvattnet som är obetydlig och inte äventyrar kvaliteten på yt- eller grundvatten. Förordning (2001:512) om deponering av avfall 3a §
L/S	Förhållandet mellan vätska och fast material i ett laktest, t.ex. L/S 10 l/kg.
Modellparametrar	Modellparametrarna beskriver de antaganden som gjorts när nivåerna har beräknats. Exempel på modellparametrar är storleken på området där avfallet använts, mäktighet samt hur mycket vatten som infiltrerar avfallet.
Mottagningskriterier	Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2004:10) om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall.
Mäklare (avfallsmäklare)	Den som yrkesmässigt förmedlar avfall för återvinning eller bortskaffande Avfallsförordningen (2011:927) 6 §
Nivå för mindre än ringa risk	Nivå för när vi anser att risken är mindre än ringa vid återvinning av avfall och där vi anser att avfallet kan användas utan anmälan till den kommunala nämnden om det inte finns andra föroreningar som påverkar risken och användningen inte sker inom ett område där det krävs särskild hänsyn.
Områden som kräver särskild hänsyn	Områden där nivåerna för mindre än ringa risk inte bör tillämpas direkt utan en fördjupad bedömning. Exempel på områden som kräver särskild hänsyn är vattenskyddsområden, områden med risk för översvämning eller ras och Natura 2000-områden.

Organiskt avfall	Biologiskt avfall, plastavfall och annat avfall som innehåller organiskt kol. Avfallsförordningen (2011:927) 3 §
PAH	Polycykliska aromatiska kolväten
PAH-H	Polycykliska aromatiska kolväten med hög molekylvikt: bens(a)antracen, krysen, bens(b)fluoranten, bens(k)fluoranten, bens(a)pyren, dibens(ah)antracen, benso(ghi)perylen och indeno(123cd)pyren.
PAH-L	Polycykliska aromatiska kolväten med låg molekylvikt: naftalen, acenaften och acenaftylen
PAH-M	Polycykliska aromatiska kolväten med medelhög molekylvikt: fluoren, fenantren, antracen, fluoranten och pyren
Provning	Del av förfarandet att ta reda på egenskaper och sammansättning i en substans. Inkluderar provberedning och analys men inte provtagning. Utförs i enlighet med en rutin.
Provtagning	Del av förfarandet att ta reda på egenskaper och sammansättning i en substans. Ett prov tas ut från en mängd substans för provning.
Scenario	En beskrivning av vilka spridningsvägar och exponeringar av ämnen som beaktas i beräkningarna för nivåerna för mindre än ringa risk och deponitäckning.
Särskilda skyddsåtgärder	Skyddsåtgärder vid användning av avfall som inte är en följd av normal konstruktion.
Tillträde	Med tillträde avses att besöka, bo eller att arbeta inom ett område.
U-verksamhet	Miljöfarlig verksamhet som inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt. Av miljöprövningsförordningen (2013:251) framgår vilka verksamheter som kräver tillstånd eller anmälan. Tillståndspliktiga verksamheter är antingen A- eller B-verksamheter och anmälningspliktiga verksamheter är C-verksamheter.
Utvinningsavfall	Med utvinningsavfall avses avfall från prospektering, utvinning eller bearbetning, avfall från lagring av en mineraltillgång och avfall från driften av bergtäkt. Se även förordningen (2013:319) om utvinningsavfall 4 §.
Verksamhetsutövare	Den som bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd.
Återanvändning	En åtgärd som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för. Avfallsförordning (2011:927) 4 §

Återvinning av avfall för anläggningsändamål	En åtgärd där avfall ersätter traditionella anläggningsmaterial och i en sådan mängd som behövs för konstruktionens funktion. Konstruktionen ska även fylla en funktion. Avfallsförordning (2011:927) 4 §
Överensstämmelseprovning	Undersökning av att ett avfall överensstämmer med resultaten från tidigare provning av samma avfallslag.

Kompletterande begrepp:

Jungfruliga massor	Massor från områden som inte tidigare utsatts för mänsklig påverkan genom till exempel utsläpp, nedfall och tippning. Det kan vara sprängsten, matjord, morän, material från berg- och grustäkt med mera.
Påverkade massor	Schaktmassor från områden som har utsatts för mänsklig påverkan exempelvis genom industriell verksamhet, tippning, utsläpp. Till exempel industritomter, parkeringsplatser, mark inom tätort, mark i anslutning till vägar och järnvägar
Rena massor	Schaktmassor där det inte finns någon misstanke om att de kan vara förorenade.
Schaktmassor	Massor som grävs upp, till exempel jord och sten. I de flesta fall är det massor som man vill göra sig av med, det vill säga ett avfall.
KM	Naturvårdsverkets generella riktvärden för "Känslig markanvändning" (bostäder, förskolor och liknande). Naturvårdsverkets generella riktvärden, finns i rapport 5976 Riktvärden för förorenad mark.
MKM	Naturvårdsverkets generella riktvärden för "Mindre känslig markanvändning" (industriområden, kontor och liknande). Naturvårdsverkets generella riktvärden, finns i rapport 5976 Riktvärden för förorenad mark.